

Tilkendegivelse

i

Faglig Voldgift

(FV 2012.0145)

Dansk El-Forbund

(advokat Ane Kirstine Lorentzen)

mod

DI Overenskomst II v/ DI

for G4S Security Services A/S

(advokat Annette Fæster Petersen)

1. Indledning

Den 17. august 2011 opsagde tillidsrepræsentanterne for servicemontørerne i G4S Security Services A/S – med virkning fra den 1. december 2011 – de mellem parterne indgåede lokalaftaler om mødested. Efter lokalaftalerne, der var indgået i slutningen af 2005 og senere fornyet, indledte og afsluttede montørerne arbejdet på egen bopæl. I overensstemmelse hermed blev det i montørenes ansættelsesbeviser under overskriften ”Mødested” anført: *”Service-montøren indleder og afslutter arbejdet på bopælen jf. lokalaftale om mødested.”* Lokalaftalerne kunne efter deres indhold opsiges med 3 måneders varsel.

Efter tillidsrepræsentanternes opsigelse af lokalaftalerne om mødested sendte virksomheden den 22. august 2011 en mail til servicemontørerne, hvori disse blev orienteret om, at opsigelsen havde den konsekvens, at mødestedsaftalerne udløb med udgangen af november 2011, og virksomheden ville i den nærmeste tid koncentrere sig om *”at finde permanente mødesteder rundt omkring i landet, samt udarbejde en plan for, hvor den enkelte montør skal møde fremover.”* Ved breve af 26. oktober 2011 varslede virksomheden de enkelte montører, hvor de hver især skulle møde pr. 1. december 2011. Der blev i tilslutning hertil af virksomheden udstedt nye ansættelsesbeviser med angivelse af det nye mødested.

Det er Dansk El-Forbunds opfattelse, at varslerne om ændret mødested som en væsentlig vilkårsændring skulle være afgivet med den enkelte montørs individuelle opsigelsesvarsel, jf. § 30 i overenskomsten mellem forbundet og DI Overenskomst II. Forbundet har herved bl.a. henvist til en afgørelse fra Arbejdsretten af 20. marts 2002 og en faglig voldgiftsavgørelse af 4. februar 2004 mellem samme parter. Dette bestrides af DI med henvisning til, at montørerne efter udløbet af de af tillidsrepræsentanterne opsagte lokalaftaler om mødested som udgangspunkt skulle møde på ansættelsesstedet, jf. overenskomstens § 13, stk. 1. Der er derfor ikke tale om væsentlige vilkårsændringer for det store flertal af montørerne, som fik anvist nyt mødested på ansættelsesstedet eller på en adresse, der ligger nærmere deres bopæl end ansættelsesstedet. De fem montører, som fik anvist et nyt mødested i større afstand fra bopælen end afstanden mellem bopælen og ansættelsesstedet, er blevet varslet med deres individuelle opsigelsesvarsel, uden at der herved er sket en anerkendelse af, at der for deres vedkommende var tale om en væsentlig vilkårsændring.

Parternes tvist er indbragt for en faglig voldgiftsret med næstformand Jens-Olav Pedersen og forbundssekretær Stig Pedersen (valgt af Dansk El-Forbund) samt underdirektør Niels Grøn

Fabech og chefkonsulent Henrik Uldal (valgt af DI) som medlemmer og med undertegnede højesteretsdommer Poul Søgaard som opmand.

2. Parternes påstande

Klager, Dansk El-Forbund, har nedlagt påstand om, at G4S Security Services A/S tilpligtes til de berørte ansatte at foretage efterbetaling fra den 1. december 2011 for den yderligere tid, den pågældende har brugt på at komme fra sin bopæl til sit nye mødested og retur samt betale den ansatte godtgørelse for eventuelle transportudgifter. Efterbetalingsbeløbene påstås forrentet med procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldsdato.

Indklagede, DI Overenskomst II for G4S Security Services A/S, har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært betaling af et mindre beløb end påstået af klager.

3. Sagens behandling

Under voldgiftsforhandlingen den 2. april 2013 blev der afgivet forklaring af tillidsrepræsentanterne Niels Moltrup Nielsen, Kurt Larsen og Niels-Jørgen Birkeslund samt regional HR-direktør Peter Agergaard, HR-direktør Louise Voss Nygaard og HR-chefkonsulent Lars Lysgaard.

Efter forhandling og votering kunne der ikke blandt de af parterne valgte medlemmer af voldgiftsretten opnås enighed om eller flertal for en afgørelse. Derefter tilkendegav opmanden med en nærmere mundtlig begrundelse sin foreløbige opfattelse af sagen. Der var enighed om, at sagen kunne afgøres – uden afsigelse af kendelse, men med virkning som en kendelse – ved opmandens endelige tilkendegivelse, som blev aftalt fremsendt efterfølgende i skriftlig form.

4. Opmandens tilkendegivelse

I overensstemmelse med aftalen med de af parterne valgte medlemmer af voldgiftsretten ved afslutningen af voteringen følger hermed opmandens endelige tilkendegivelse:

Efter § 13, stk. 1, i den for ansættelsesforholdene gældende overenskomst indledes og sluttes arbejdet på virksomhedens adresse, medmindre andet er aftalt. Af de lokalaftaler, der den 17. august 2011 blev opsagt af tillidsrepræsentanterne, fremgik det, at servicemontørerne skulle indlede og slutte det daglige arbejde på bopælen. I overensstemmelse hermed var det i ansættelsesbeviserne anført, dels at ansættelsen var omfattet af overenskomsten og indgåede lokal-

aftaler, dels at "[s]ervicemontøren indleder og slutter arbejdet på bopælen jf. lokalaftale om mødested". Denne formulering angående mødested var aftalt under et fællesmøde mellem parterne den 19. maj 2004. Angivelsen i ansættelsesbeviserne om mødested fremstår således som en henvisning til de indgåede lokalaftaler herom og ikke som individuelt aftalte vilkår. Derved adskiller denne sag sig fra den tidligere sag mellem parterne (dvs. Arbejdsrettens afgørelse af 20. marts 2002 og den faglige voldgiftsafgørelse af 4. februar 2004).

Efter tillidsrepræsentanternes opsigelse af lokalaftalerne udløb disse med udgangen af november 2011. Der var derefter ikke nogen aftale om, at mødestedet skulle være et andet end virksomhedens adresse, som må forstås som det ansættelsessted, der er anført i ansættelsesbeviserne. Servicemontørerne måtte derfor som udgangspunkt påregne at have ansættelsesstedet som mødested fra den 1. december 2011.

I slutningen af oktober 2011 fik servicemontørerne meddelelse om deres nye mødested. Det er oplyst, at 111 servicemontører skulle have ansættelsesstedet som mødested, mens 162 servicemontører blev anvist et mødested på en virksomhedsadresse, som lå nærmere deres bopæl end ansættelsesstedet. Fem servicemontører blev som nævnt med varsel svarende til deres individuelle opsigelsesvarsel anvist et mødested, der lå længere væk fra deres bopæl end ansættelsesstedet. For perioden fra den 1. december 2011 indtil udløbet af det individuelle varsel blev disse fem servicemontører anvist mødested efter samme principper som de øvrige servicemontører.

Ændringen af mødestedet for servicemontørerne var en følge af opsigelsen af lokalaftalerne om mødested, og opmanden finder på den anførte baggrund, at der hverken for de 111 servicemontører, som fik ansættelsesstedet som mødested, eller for de 162 servicemontører, som fik en adresse nærmere deres bopæl end ansættelsesstedet som mødested, var tale om en væsentlig vilkårsændring. Det samme gælder de foran nævnte fem servicemontører for så vidt angår perioden fra den 1. december 2011 indtil udløbet af deres individuelle varsel, hvorved bemærkes, at opmanden ikke herved har taget stilling til, om der for disse fem servicemontører var tale om en væsentlig vilkårsændring for så vidt angår deres endelige mødested. Ingen af servicemontørerne havde derfor krav på, at ændringen af mødested pr. 1. december 2011 skete med et varsel svarende til deres individuelle opsigelsesvarsel. Det givne varsel på lidt mere end en måned findes rimeligt.

Herefter tager opmanden indklagedes påstand om frifindelse til følge.

Hver part bærer egne sagsomkostninger og betaler halvdelen af udgiften til opmanden.

København, den 23. maj 2013

Poul Søgaard